

1. Praca z opowiadaniem Małgorzaty Strękowskią – Zaremby „Sąsiad szpak”
[w:] Przewodnik metodyczny „Nowe przygody Olka i Ady” cz.4, s. 123

- Zapoznanie z wyglądem szpaka

<https://otop.org.pl/wlacz-sie/europejskie-dni-ptakow/ptak-edp/szpak/>

Olek, Ada i rodzice przyjechali do dziadków w odwiedziny i zostali na cały weekend. Ada była zachwycona. Dostała nowy dzwonek do roweru w kształcie rumianego jabłuszka i musiała go wypróbować. Natychmiast! Jeździła dookoła ogrodu dziadków i dzwoniła zawzięcie. Sprawiało jej to ogromną radość. Wprawdzie rodzina zatykała uszy, ale co tam. Wreszcie Olek nie wytrzymał.

– Na kogo dzwonisz? – spytał.

– Na przechodniów. Ostrzegam ich, że jadę – odpowiedziała rozpromieniona Ada.

– Ja nie mogę! Tu nie ma żadnych przechodniów – wykrzyknął ogłuszony Olek.

Ada wzruszyła ramionami, jednak wreszcie przestała dzwonić.

– Jak dobrze – westchnęli dziadkowie, rodzice i cztery ogrodowe myszy.

– Cisza, aż dzwoni w uszach – roześmiał się dziadek. – Teraz mogę przedstawić wam nowego sąsiada. – Zaprowadził Adę i Olka w odległą część ogrodu. Tu, na pniu wysokiej brzozy, powiesił kilka dni wcześniej budkę lęgową dla ptaków. – Zachowajcie ciszę. Wkrótce go zobaczycie – szepnął.

Już po chwili dzieci zauważyły nadlatującego od strony sadu ptaszka. Krótki prostokątny ogon sprawiał, że w locie wyglądał jak czteroramienna gwiazda. Usiadł na gałęzi brzozy, ale z daleka od budki. Dzieci mogły mu się przyjrzeć uważnie. Czarne skrzydła mieniły się w wiosennym słońcu zielenią i fioletem. W ostro zakończonym dziobie trzymał żdźbło zeschniętej trawy. Rozglądał się na wszystkie strony.

Olek i Ada aż wstrzymali oddechy, aby go nie spłoszyć. Ptak upewnił się, że nic mu nie grozi, i przefrunął do budki.

– Rozpoznaliście tego pana? – spytał dziadek.

– Pewnie. To pan szpak – odpowiedział bez wahania Olek.

– Pani szpak też osiedli się w budce? – spytała Ada.

– Oczywiście. Pan szpak wije gniazdo dla pani szpakowej i dla małych szpaczków.
– Będziesz miał bardzo dużo sąsiadów, dziadku – zauważył z uśmiechem Olek.
– Zdaje się, że będą podobnie hałaśliwi jak Ada i jej dzwonek – szepnęła mama, która dołączyła do obserwatorów pracowitego szpaczka.
– Szpet-szpet – zaśpiewał szpak i pomknął szukać materiałów na gniazdo. Wracał do budki wielokrotnie, przynosił pióra, korę, suche liście, mech, trawę.
– Stara się – zauważyła Ada.

Na to szpak zaskrzypiał jak stare deski w podłodze i jeszcze dodał: – Kuku, kuku!
Olek i Ada zrobili wielkie oczy. Ze zdziwienia, naturalnie. Czyżby pan szpak stracił rozum?
– Zapomnieliście, że szpaki potrafią naśladować różne głosy – przypomniał im dziadek, ubawiony zaskoczonymi minami wnucząt.

Następnego dnia o świcie Ada zerwała się z łóżka z głośnym krzykiem:

– Kradną mój rower! Wypadła na podwórko w rozpiętej kurtce zarzuconej na piżamę. Za nią wyskoczyli dziadkowie, rodzice i Olek. Wszystkich obudził wyjątkowo głośny dźwięk dzwonka, który zdobił rower Ady.

Jakież było ich zaskoczenie, kiedy odkryli, że rower stoi bezpieczny w komórce, a jego dzwonek... milczy. Gdy przetarli zaspane oczy, zobaczyli na gałęzi topoli przy oknie pokoju, w którym spała Ada, pana szpaka. Nowy sąsiad dziadka naśladował dźwięk dzwonka niczym najzdolniejszy artysta. Zdziwił się na widok rodziny w komplecie.

– Miau – miauknął jak kot i odleciał.

– „Miau”, czy to po ptasiemu dzień dobry? – zastanawiała się babcia.

Ada pomyślała, że to coś mniej przyjemnego. – Przepraszam, panie szpaku – szepnęła w stronę budki.

Jak myślicie, dlaczego Ada przeprosiła szpaczka?

Rozmowa na temat opowiadania:

- Dlaczego Ada jeździła na rowerze i dzwoniła?
- Kogo przedstawił dziadek Olkowi i Adzie?
- Gdzie założył gniazdo szpak?
- Jakie odgłosy naśladował ptak?
- Dlaczego Ada myślała, że kradną jej rower?
- Kto głośno naśladował dźwięk dzwonka?
- Jakim dźwiękiem pożegnał szpak rodzinę?

2. Ćwiczenia oddechowe „Wyścigi”

Potrzebne będzie sztuczne piórko lub chusteczka (1 warstwa)

Zadaniem dziecka będzie przedmuchiwanie piórka/ chusteczki na drugą stronę pokoju.

3. Zabawa dydaktyczna „Rytmy”

<https://www.youtube.com/watch?v=pLoJMHyzbcs>

Wstawiamy link do pokazania Państwu, jak bawić się z dziećmi rytмами. Nie muszą mieć Państwo gotowych materiałów. Do zabawy rytмами można wykorzystać, np. klocki, spinacze, koraliki, itp. Rodzic zaczyna układać sekwencje, np. klocek zielony, klocek żółty; pyta dziecko, co widzi i prosi o kontynuowanie rytmu (musi być więcej elementów).

W osobnym pliku zamieszczamy kartę pracy z ciągiem logicznym.

4. Ćwiczenia i zabawy ruchowe:

- W siadzie skrzyżnym z woreczkiem na głowie zrzucają woreczek głową w przód, w tył, w lewo, w prawo.

- Leżenie tyłem, nogi zgięte w kolanach, stopy skierowane częścią podeszwową do sufitu, a na nich woreczek. Prostowanie i zginanie nóg tak, aby woreczek nie spadł.
- **Zabawa orientacyjno – porządkowa „Ptaszki w gnieździe”.**
Dzieci siedzą na podłodze. Na sygnał dźwiękowy wybiega, krąży w różnych kierunkach, naśladuje lot ptaków. Na inny sygnał zatrzymuje się i naśladuje zbieranie ziarenek (stukanie palcem w przysiadzie).
Na zapowiedź „Ptaki do gniazd” wraca i wykonuje przysiad.
- **Ćwiczenia uspokajające – „Opadające liście”.** W pozycji stojącej dzieci chwytają stopą leżącą na podłodze chustę, podrzucają ją do góry i obserwują jej ruch podczas opadania, po czym odtwarzają ten ruch własnym ciałem.